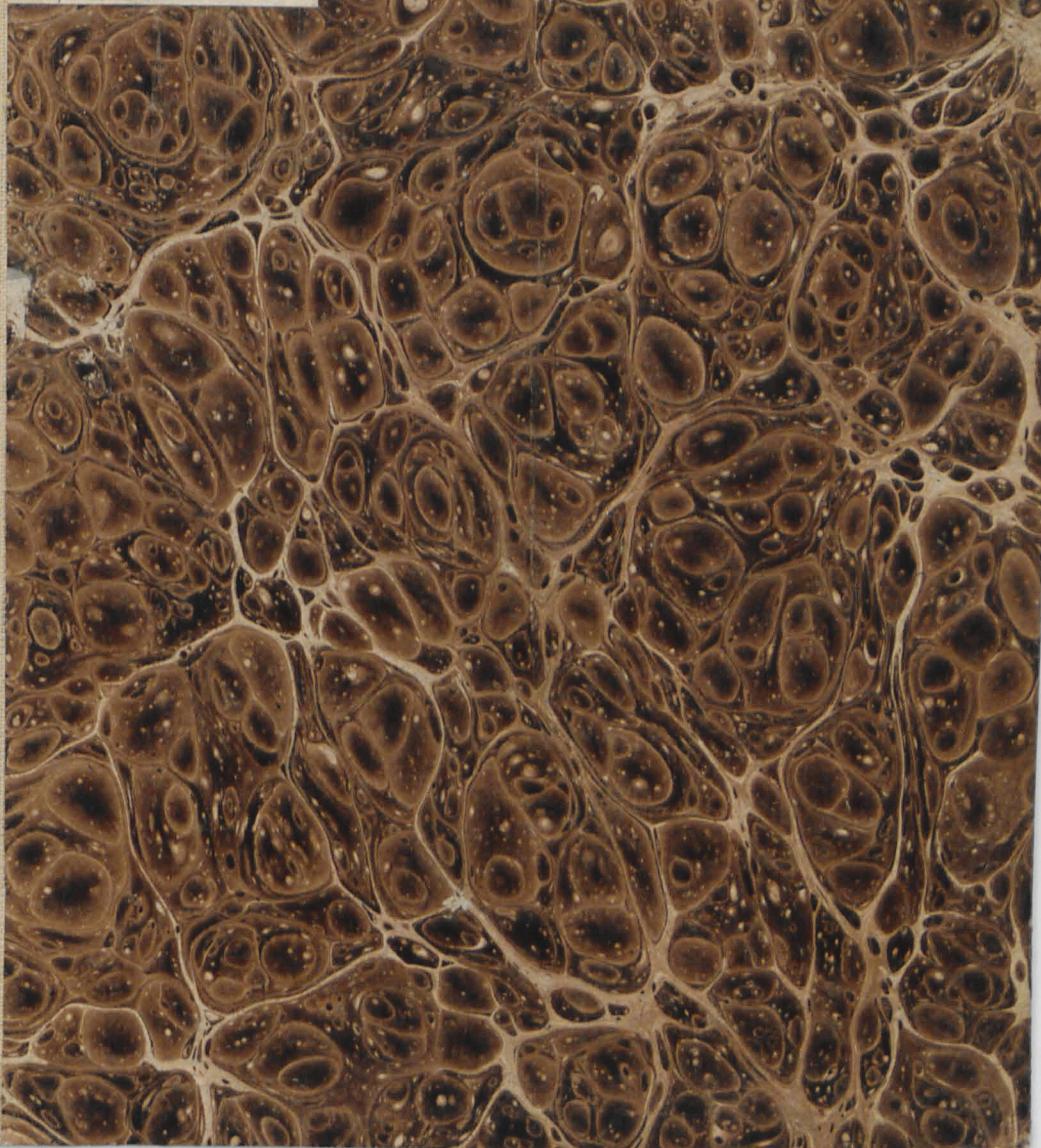

BIBLIOTEKA

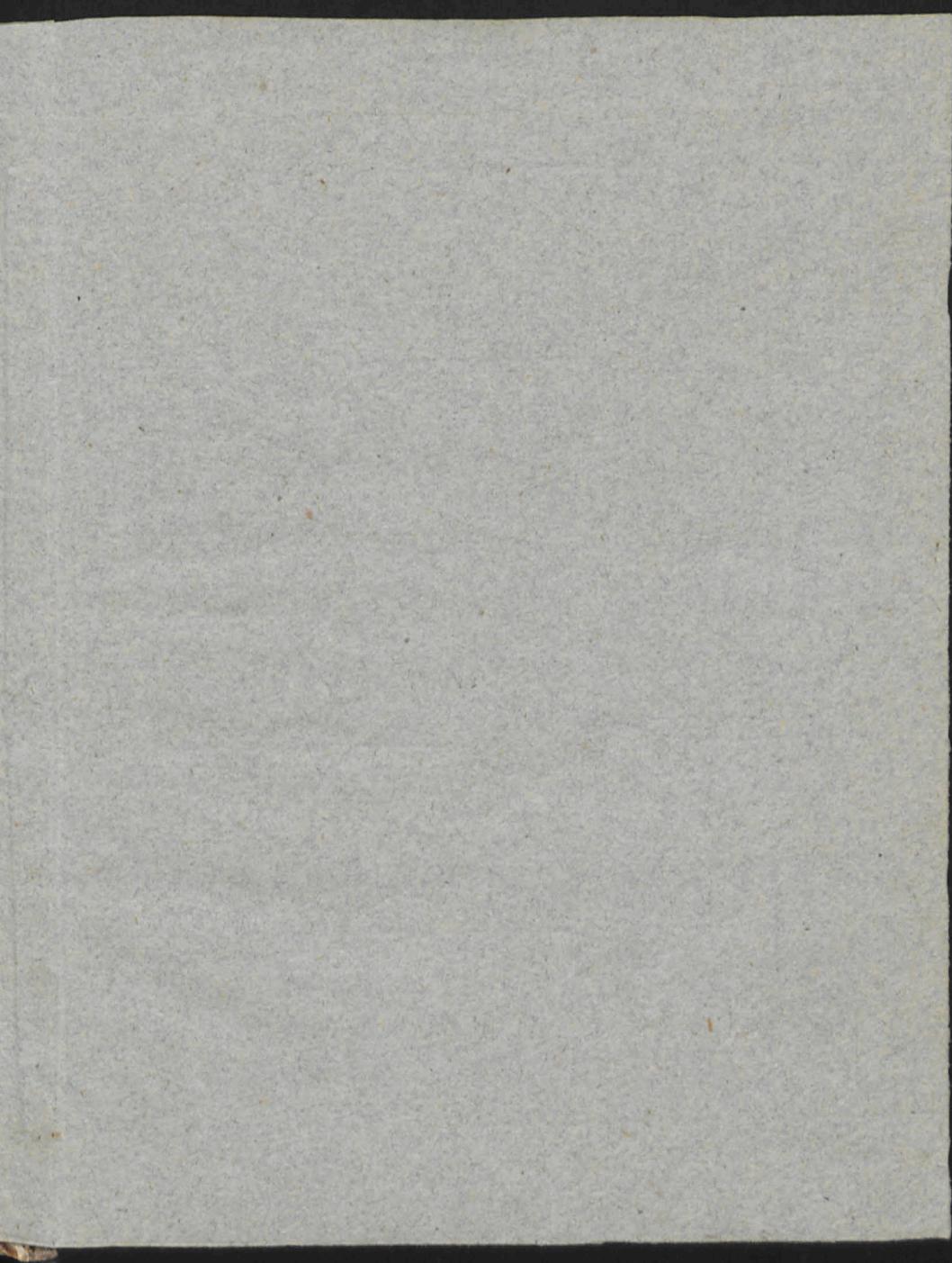
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

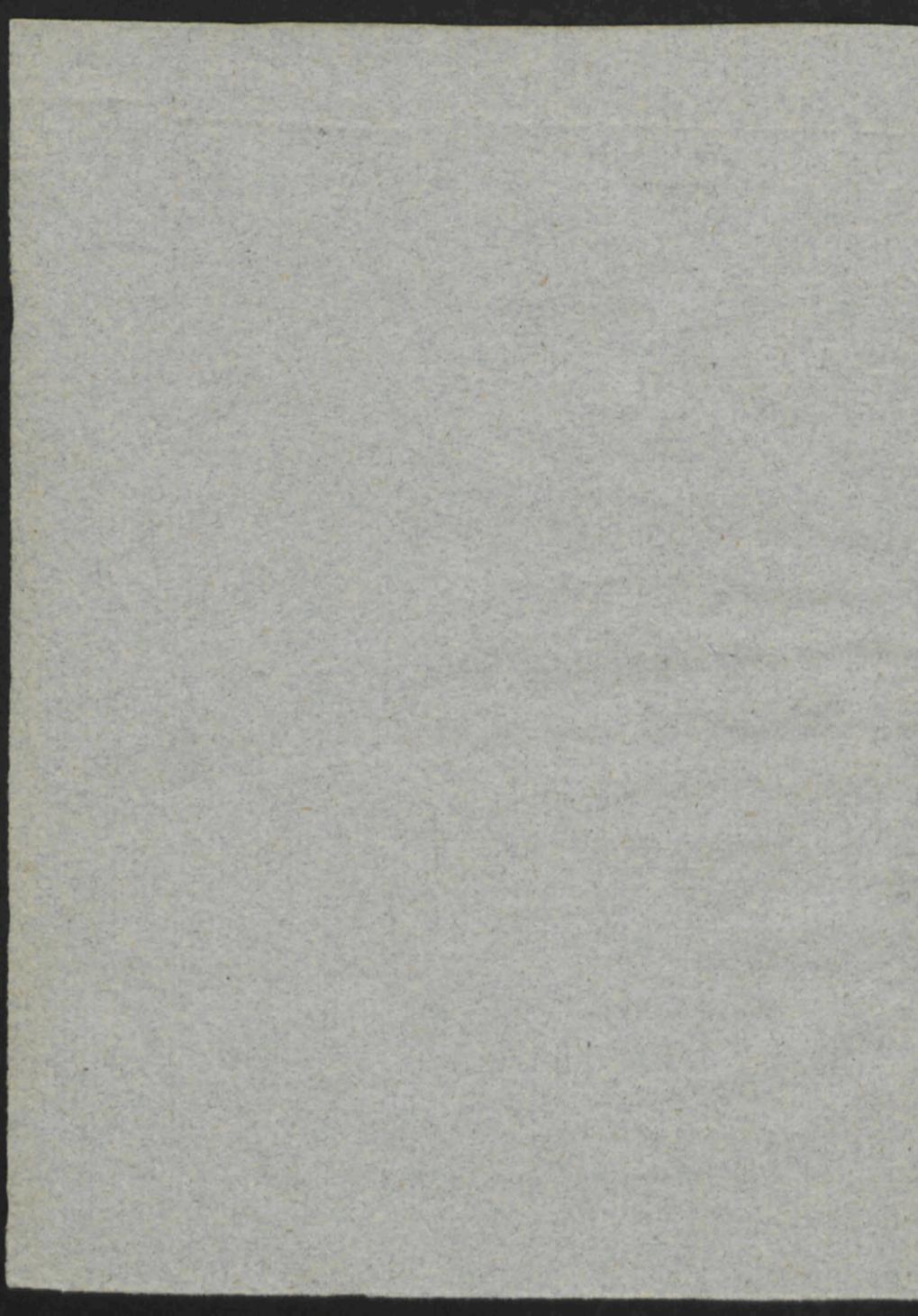
XVII

562

Pro Bibliotheca Cooperatorum Socios
Decanatus Liturgiæ.

Vrania Sacra

SIVE

L A V R E Æ
D O C T O R A L E S
T H E O L O G I C Æ

Quæ 30. Ianuarij. Anno Domini, 1603.
conferentur, R. D.

BASILIO GOLINIO, PRÆP: S. Flor.
STANISLAO BæTCOVIO, Can. C.
ADAMO FALECIO, Decano S. Flor.

Gratulante,

M. Adamo Opatouio.

C R A C O V I A Æ,
In officina Typographica LAZARI.

XIV - 562 - III

V R A N I A.

Q Vis languor? quis lethæus sopor alligat artus?
Quæ tam dira lues membris afflata beatis
Arctoo constricta gelu tenet ora fororum?
Et prohibet numeris modulatas reddere voces?
An quæ dite facem curarum in pectora tarsit,
Eumenidum facies formæ certamina spargens?
An né festa dies sacrificque dicata Camœnis
Quaque virum solers prudentia rebus in altis,
Nominis & laudum titulos exoptat habere,
Vllø Musarum cantu celebrata niteret?
Fare age Calliope nostro dulcissima cordi.

CALLI : Tu quæ fidereos tractus & gemmea tecta
Incolis, & quæ sit diuñm sententia pandis:
Dicage, nec tacitæ mirere silentia turbæ,
Non fas est diuina modis celebrare profanis,
Et quæ Pierio non sunt audita sub antro.
Quare pande foror sacro stimulata furore,
Ordine cur longo capiunt subfellia ciuem
Ædibus ex propriis augusta ad templa ruuentem?

VRAN : Dicam, nec me quo dignaris honore nega-
Vrbem quam cernis turres & tecta sub astris (bo:
Condere, & Istulæ aquas circum se voluere lentas;
Firmauit fundamentis opulentia Craci,
Appellans iam tum surgentia mœnia Cracam.
Longa dehinc Regum series labentibus annis,
Certatim cupiens monumenta relinquere sceptri

Vnnia sacra.

Ornauit saxis componens templa recisis,
Aut arcis turres, Regumque palatia ad auras
Educens cæli, aut consternens marmore tecta :
Sed tanto reliquis melius duo lumina Regum,
(Liuida quæ nunquam carpent obliuia, doctis
Dum locus hac vrbe, & statio gratissima Musis,)
Casimirus & primus Litauâ de gente Iagello
Ornarunt, nobis, Phœboque ad regna vocatis,
Moribus ut sæuis horrentia pectora gentis
Mitia præceptis rebusque secunda gerendis
Præstaret nostrum solers & sedula cura :
Et dum vos durum calle virtutis agendæ
Et fortes animos pro libertate gerendos
Monstratis, dictis animos & corda regentes,
Diuûm ego stelliferas sedes carentis Olympi
Incolo, fatorum currentia stamina cernens,
Et quæ Rex Diuûm celeres mandata per auras
Terrigenis deferre iubet, Cyllenia tanquam
Proles carpo viam, atque æterna oracula pando :
Abstrusos diuinorum longosque recessus
Euoluens rerum, & veros pietatis auitæ
Sensus enarrans, cœcis quos mersit in vmbbris
Gens Cocytii exorta lacu, studiosa nouandi
Antiquos ritus in religione probatos :
Vnquam neué stygis sæui quassata procellis
Tam pia sacrarum rerum doctrina periret,
Aonio cœtu magno pietatis amore

Uninia sacra.

Deligo flagrantesque viros rerumque peritos,
His ego demando doctrinæ arcana perennis
Mente procul posito fastu cognoscere, nec non
Christicolum mentes studiis accendere sacris.
Quæque vias inter spatiose semita cæli,
Angusto monstrat felices tramite sedes,
Declarare volo, exemplis sanctisque præire.
Istis quæque vides iam sunt solennia magnis
Nominibus Doctorum, amplis titulisque dicata.
Hæc pia Maiestas Regis; Regniique Senatus;
Imperiique insigne, horrendum & fulmen in armis,
Nobilium splendor Martis certamine partus;
Et grauidæ populis vrbes, & mœnia Craci;
Et quæ plebs validis proscindit prata iuuencis;
Craciadumque omnes, tanto dignantur honore,
Ut sua posthabeant illorum seria laude,
Effusisque ruant priuato limine, in hasce
Ornatas Regum Titulis & mœnibus ædes.

CAL:Siccine dum coetus lustras Helicone morantes
Pectora terna virum doctrinis eligis istis.

VRAN: O mihi luce magis soli dilecta fororum
Calliope, hoc dicto, hoc obductos corde nouasti
Infandos luctus, & funera mœsta meorum;
Quæ tu, quæ nostræ grauiter fleuere forores,
Ut sparsi colles lachrymarum fonte maderent,
Et pulsæ valles gemitus super astra referrent.
Septenum tardo Saturnus cardine gressum

Vnnia sacra.

Euoluit Lehi vt latis confedimus aruis
Tempore vix tanto paucos transegimus annos,
Quo non dira lues tenebrosis mergeret vndis
Millia multa virūm patriis aptissima bellis :
Sæua tamen timuit grassari limine docto.
Sed postquam hanc satias tumulorum cœpit inertum,
Spargere lethales auras, & tabe fluentes ,
Fumantesque faces pestem in præcordia cœpit
Coniicere, & sapientum ad manes mittere stragem.
O nullum miserata malum , fors aspera semper !
O facies atrox leti ; ô crudelia fata !
Mors auidos omnes expandens oris hiatus
Septenas pompas sapientum duxit ad Orcum :
Nec cessante lue est tantis satiata ruinis ,
Funera funeribus pergit cumulare scelestæ
Vltima Doctorum rumpens duo fila meorum.
Quare sacrarum locuples sapientia rerum ,
Ne viduata suis ynquam cultoribus esset ,
Excultos pietate viros doctrina & ab omni
Delegi, deserta trium supplere viratu
Munera sacra volens : numero Deus impare gaudet ,
Annuit & cœptis triadis sub imagine sacra.

C A L L : Est hoc, vt dicis, placataq; Numinia doctis ,
Iam meliora dabunt, iam tempora læta reuoluent.
Sed, quis hic est vultus præclaræ mentis imago ,
Et quem tu primo reliquis dignaris honore ?

V R A N : Hic ille est, vestris longum versatus in antris

Golli

Vnania Sacra.

Gollinius, toties diuini Heliconis ad umbras
Arguto blandos impellens pectine neruos :
Vatidico & sacros libans de fonte liquores,
Iucundumque sonans Parnasso errabat amoenus,
Quem Charites vincit manibus plaudente choræa,
Motibus & lætis comitata est turba fororum :
Et pater ut Phœbus tantâ dulcedine cantus
Ore ciere videt, vatis concessit honorem,
Tempora præcingens Lauri de fronde corona.
Huius Sarmatidum terris Aquilonis ad ortus
Graiugenæ Musæ, si viuant, ore loquentur.
Attica, cui Græci sermonis suada Venusque
Ipfa sales dulcesque suos largita lepores.
Hic mandata Dei vatumque oracula sancta,
Et quos rex Psaltes numeros discrimine septem
Diuisit fidium, cælestia numina placans,
Pandere voce potest, doctus sermonis Hebræi,
Et quæ sint ipsis mysteria consona verbis
Ipse probare potest; fuerint si dissona, solus
Confutare potest; tenebrasque hac luce fugare.
His tribus & linguis multaque edoctus ab arte
Gollinius noster, meritos iam sumat honores.
Tresque velut Charites nexæ complexibus artis,
Et se & cuncta fouent spirantes pectore amorem :
Munere sic terno linguarum ornatus & ille,
Omnes complexus tenero seruabit amore.
Quodque diu aulai cælestis curia terna,

Unania sacra.

Terrigenis vacuas sedes implere peroptat.
Gollinius terno linguarum munere soluet
Victor lætantes ducens super astra cohortes :
Ducat & ipse polos vtinam transcendat vtrosque
Annue tuque soror faueant vt ea omnia votis. (tis

CALL : Annuo, teque sequor, faueant vt ea omnia vo-
Numina magna precans. Votis pia numina adeste.
Quid cuius faciem veteri grauitate decoram
Intueor, noscens formæ simulachra latentis,
Num te num paucis verbis memorare pigebit?

VRAN : Me verò pigeat numeris celebrare minutis
Digna Sophocleo cuius benefacta cothurno ,
Et quem vos vestris pluris fecistis ocellis ,
Rursus & ille suâ pluris vos luce putauit ,
Hoc quodcunq; virum, quod secula prisca tulerunt.
Artibus aut insigne fuit candoreque morum ,
Vno ceu locuplete penu complexa fouentur.
Hic locuples iugique fluens facundia riuo
Pondera magna sonans rerum sermone nitenti.
Hic rerum quæ sunt longo retrusa recessu
Quæ stupet & turba & vulgus mediocre scholarum ,
Cognitio quarum Doctos perplexa fatigat
Ponderibus rationum exculta Sophismata habentur.
Hic mandata Dei internis insculpta tabellis ,
Spirantis flamas animi cœlestis amoris ,
Momenta hic rationum sunt meditata dolosa ,
Quæ gens noctuaga & surgens de nocte latronum,

Circa

Unnia sacra.

Circa Christicolum saltus vineta que tendit.
Hic doctrina Patrum felici mente reposa,
Et flagrans studium pietatis amore calescens,
Quo mentes illae ardebant, monumenta que quarum
Huius contorquent faculas in corda caloris.
Hic chorus illustris virtutum mente resulgens,
Quo noua se produnt probitatum exempla, bonique,
Queis ornat Mystes Christi sanctissima templa,
Gymnasiumque ornat Craci multa arte professor.
Cætera si memorem magnum pelagus sit arandum,
Hoc vnum memorans si dixero, cætera mittam.
Regna securigera ut gaudebant ciue Catone,
Dum Prætor, Consul, tandem Induperator, auitos
Imperii fasces, armatos iure bonoque
Gessit, & antiquo vitam de more labantem
Erexit Censor, primum & deduxit in usum;
Sic nunc Pierii plaudunt subselliæ Regni,
Dum sua Battouiae redduntur præmia laudi,
Et rerum doctor sacrarum sumit habenas.
Eriget hic vitae normas Academicæ in usum,
Nec squallere sinet fluxas aut labier ultra.
Atq; Quirinus vti, versæ si in viscera quando
Romulidum vires, sifit se à parte Senatus.
Sic si contingat mentes saeire procellis,
Opprimet hic noster cunctas, solemque reducit.
Vsoramque Quirinus vti sibi lucis ademit,
Libera quod legum violari iura videret:

Vnania sacra.

Sic noster diris mallet se tradere pœnis,
Quam libertatis violatas cernere leges.

Quare Sarmaticus Romano laude Catoni
Æqualis, titulos Doctorum & nomina sumat,
Et tantis animis similis contendat haberi.

Hoc vestris fusis concordes voluite Parcæ,
Annue tuque soror, faueant ut ea omnia votis

CAL: Annuo, teque sequor, faueant ut ea omnia votis
Numina magna precans, Votis pia numina adeste.
Sed Falentiadæ laudes, extrema laboris
Par tua iam promat, meditatas carmine dulci.

VRAN: Hoc equidem germana lubens præstare stu-
Namq; fatebor enim post vltima fata meorum, (debo.
Cùm varias animo curas afflcta dolore
Iactarem, lustrans oculis doctrinam animosq;
Aonio in coetu, quærrens ad munera tanta
Maturos ætate viros, sine felle, doloque,
Nostros hic vhus fenus est sœpè moratus,
Semper & absterfit lachrymas, curasque leuauit,
Occutasque fui flamas in pectora sparsit;
Ante alias multâ prodens se Palladis arte,
Deuotâque Diis, pariter virtute forensi.
Terrarumque velut dominis Roma inclyta regnans,
Abstersit fordes curisque leuata reuixit,
Postquam Scipiades exhaustam strage Quiritum,
Magnanimumq; Ducum, patriæ stimulatus amore,
Induperatoris suscepit munera magna.

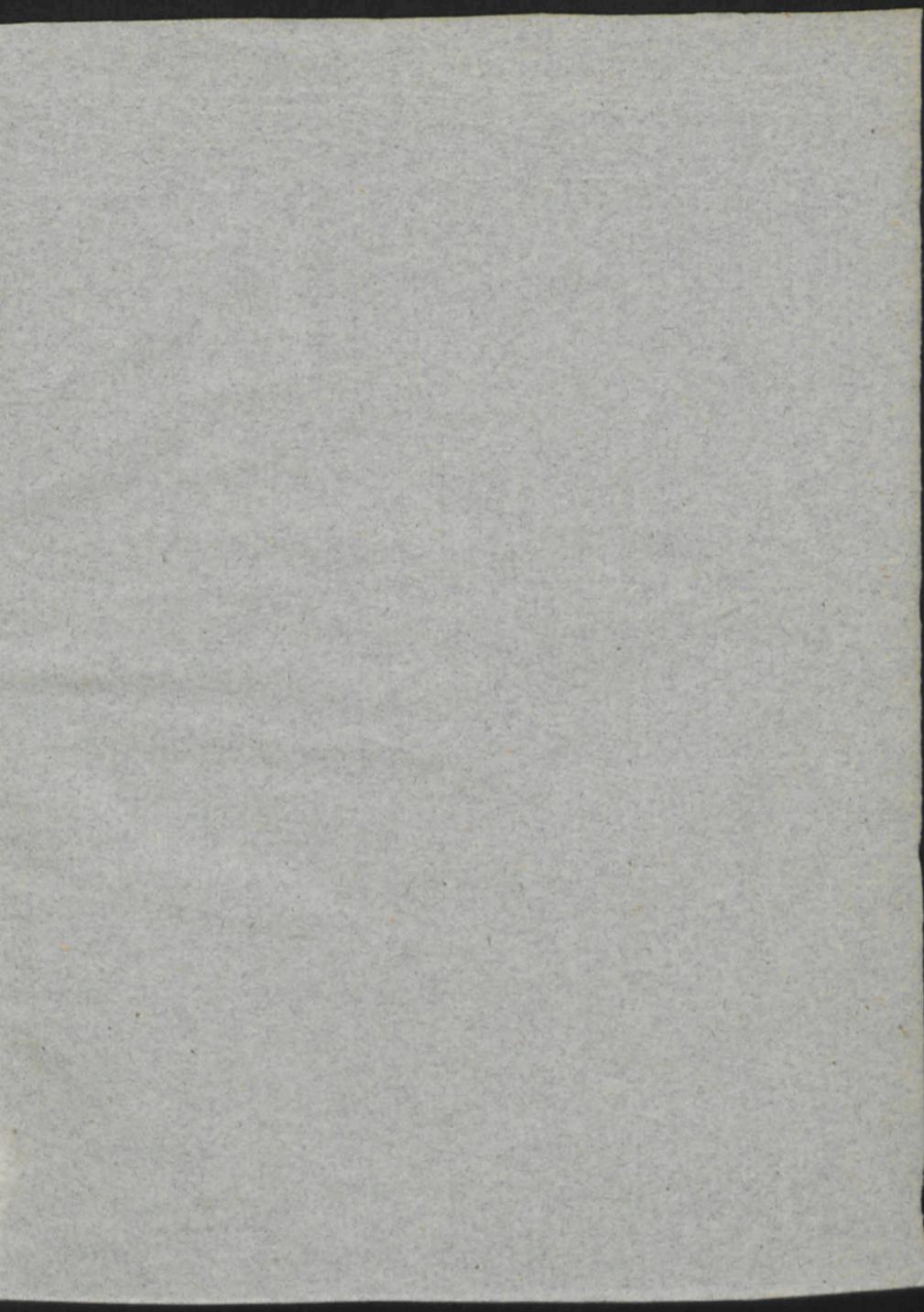
Sic nunc latantes motus, & gaudia mente
Concipio, curarum expers lachrymasque; perosa,
Sedes cum cerno nudatas morte virorum.
Ingenium Falentiade exornare politum,
Qui geminâ reliquis virtutum lampade splendet,
Inter luna velut flamas Titanque minores,
Iudicio veterum, & docta ratione sophorum,
Et curandaru rerum ingenioque forensi;
Quæ duo, res omnes firment si robora iunctim,
Res omnes caelos pertingent vertice summo,
Nec saeuum flantes metuent Aquilone procellas,
Nec si Mirmidonum Dolopumue exercitus adsit.
Nec si acies ducat Mauortia Roma Quiritum.
Quid non hac geminâ virtute Falencius vnquam
Audebit magnum, proprio discrimine vitæ?
Hic acie ingenii strictâ tela improba franget,
Quæ tenet adducto prædonum Tartarus arcu,
Imbuet hic Christo deuotas nectare mentes,
Ambrosiæque; cibis enutriet ipse beatis,
Omnia quæque; ferent Diuini dogmatis artes
Suspiciens validis humeris hic califer Atlas,
Cunctaque felici donabit fine recepta.
Hic simul antiquas laudes & facta parentum,
Ordinibus magnis hominum permistus adibit,
Cum prudens pulchrâ pro libertate loquetur,
Principibusque; viris animos accendet amore
Ornandi veteres musas, loca prisca Licæi,

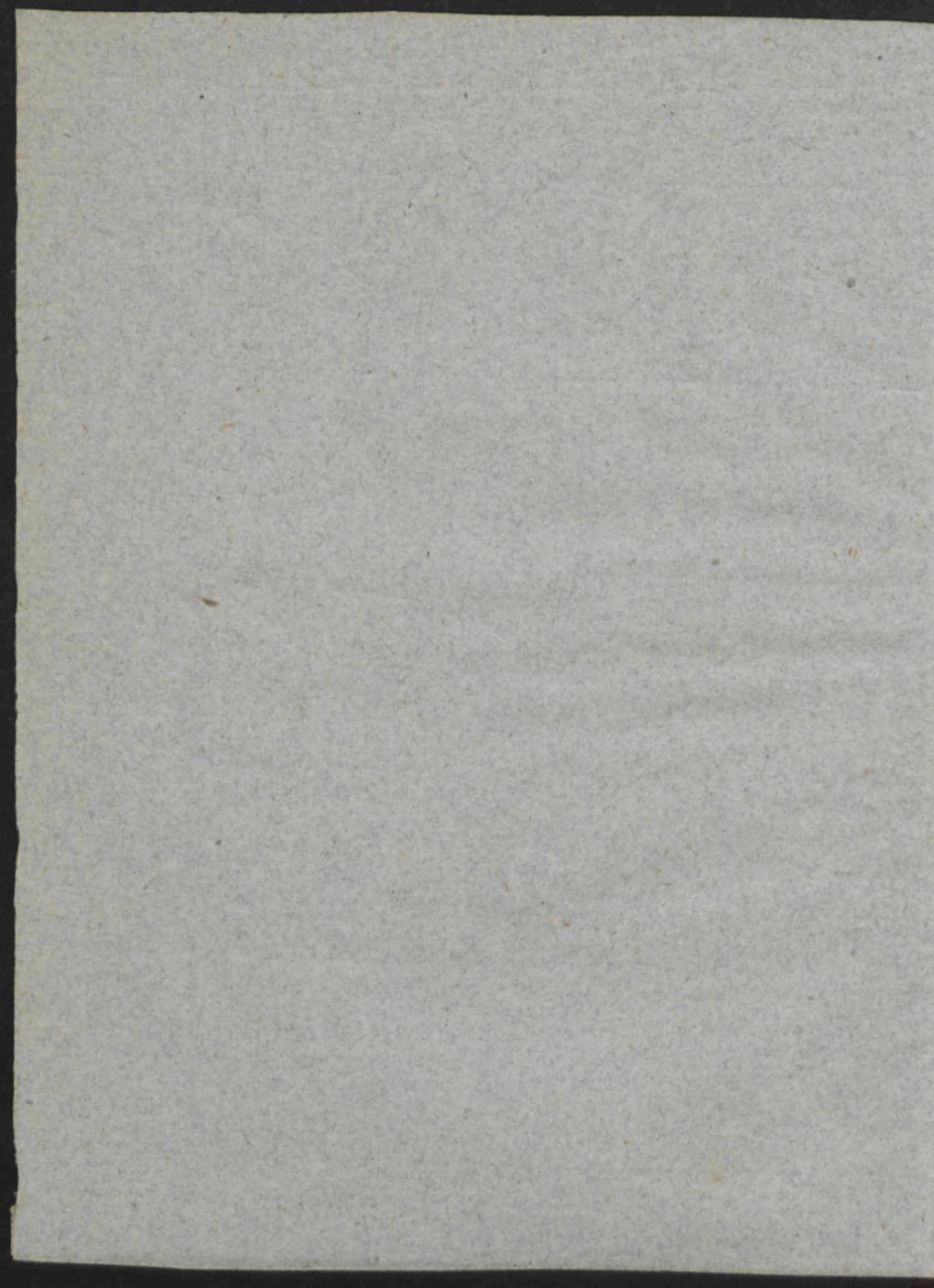
Umnia sacra.

Magnæ vbi funduntur fœcundi pectoris artes,
Scipiadæq; velut bellis & fortibus ausis.
Romula res creuit Pœnis Carthagine ademptâ.
Sicq; viro hoc, famâ meritisque Academia cresceret,
Dum iuri patrio forsan si quid sit ademptum,
Ædibus excedens repetet conamine multo.
His ego iam nostras laurus virtutibus amplis
Impono, clarâ signans in imagine clarum
Doctorem legis sacræ, rerumque peritum.
Quod vos ô superi fato firmate perenni,
In terrisque quibus studiis reuerentia vestri
Augetur, lateque animis mandata fouetur,
Hæc vestro longum vigeant adiuta fauore,
Et date, quæ votis optamus læta benigni.
Hoc etiam fusis concordes voluite Parcæ,
Annue tuq; soror, faueant ut ea omnia votis.

CAL: Annuo, teq; sequor, faueant ut ea omnia votis.
Numina magna precans : Votis pia numina adeste:
Et date felices superent ut secla nepotum.

18576

